

Til

**Folketingets Europaudvalg
Folketingets Fødevarerudvalg**

16 juni 2008

Kære udvalgsmedlemmer.

På vegne af de danske organisationer inden for primærsektoren i fiskeriet, d.v.s. Danmarks Fiskeriforening, Danske Fiskeres Producent Organisation, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Skagen Fiskernes Producent Organisation, fremsender jeg herved forslag til "hjælp til selvhjælp" for fiskerisektoren i konsekvens af de stærkt stigende brændstofpriser.

Forslaget er i foreløbig form afleveret til fødevarerminister Eva Kjer Hansen og den engelske udgave er kommunikeret til EU kommissionens DG MARE og de forskellige lande gennem fiskernes internationale organisationer EUROPECHE og European Association of Producer Organisations.

Det er vort håb, at I i udvalgene vil medvirke til at få fiskerisektoren tilbage på økonomisk bæredygtig kurs.

Med venlig hilsen

Niels Wichmann

Kopi: Fødevarerministeriets departement.

Aktiv anvendelse af værktøjerne i den fælles markedsordning for fiskerivarer som medvirkende instrument til genskabelse af rentabiliteten i fiskeriet efter de eksorbitante olieprisstigninger.

1. Baggrund.

Oliepriserne.

Oliepriserne har nået et niveau (10 juni ca. 138 \$ pr tønde) som gør det stadig mere urentabelt at fiske. Mange fiskefartøjer har tilstrækkeligt med fisk til rådighed til at kunne fiske de optimale mængder med deres fartøjer, bl.a. som følge af den drastiske nedgang, der har været i antallet af fartøjer over de sidste 2 år, men når der ikke med optimale mængder kan skabes rentabilitet for den enkelte fangstretse vil den uundgåelige konsekvens være, at virksomheden (fartøjet) går konkurs og lukker, og besætningen mister arbejdet.

Det hører naturligvis med i billedet, at olieprisstigninger rammer fiskeriet ekstra hårdt, fordi brændstoffet er den største enkeltfaktor i fiskeriet, og fordi fiskefartøjerne indkøber brændstof til nettopriser, ligesom andre kommercielle fartøjer og fly. (Når prisen på benzin til privatbilen er steget fra 8 kr/liter til 11 kr/liter, = 37,5%, så er prisen på olie til fiskefartøjet steget, også med 3 kr, fra 2 kr/liter til 5 kr/liter = **150%** !)

Reaktioner på de høje oliepriser.

Igennem de seneste 2 år har der været afholdt en række møder mellem fiskeriets organisationer og EU Kommissionen (Kommissær Borg, kommissærens kabinet, DG Fisk) Disse møder har resulteret i et konkret tiltag, nemlig at den tilladte statsstøtte (**de minimis støtte**) som medlemslandene kan give til virksomheder i fiskeriet, er sat op til 30.000 € pr virksomhed i en treårig periode.

Den videre reaktion fra EU Kommissionen – og i øvrigt også fra den danske fødevarerminister – har været, at **fiskeriet må strukturere sig** frem til økonomisk bæredygtighed, bl.a. med anvendelse af de støtteinstrumenter, der findes i den nye europæiske fond for fiskeriet, EFF.

Som beskrevet oven for har vi struktureret os til rette i Danmark og kan fiske optimalt, men alligevel ikke få rentabilitet og dermed økonomisk bæredygtighed!

Fra fisker- og organisationsside i de forskellige lande har der været fremført en række forskellige forslag og krav. I vise lande har der også været initiativer fra regeringen, mest tydeligt i Frankrig, men ingen steder er der faktisk gennemført støtteordninger eller andre tiltag, som har fået virkning.

Forslag og krav har bl.a. omfattet:

- Direkte brændstofstøtte
- Forhøjelse af de minimis støtterammen

- Større kvoter at fiske på

For at understøtte forslag og krav har der været afholdt demonstrationer af forskellig intensitet og senest har man fra spansk fiskeris side meddelt, at man vil kalde fartøjerne hjem og indstille alt fiskeri.

Det må forventes, at der også vil blive afholdt demonstration i forbindelse med Ministerrådsmødet i Luxemburg den 23 juni 2008.

Den fælles markedsordning for fiskerivarer.

Fra oktober 1970 (altså længe inden kvotesystemet med den relative stabilitet blev knæsat i januar 1983) har der eksisteret en fælles markedsordning for fiskerivarer i EF. Den fælles markedsordning er nu fastlagt ved Rådsforordning 104/2000, som senest er ændret ved Rådsforordning 1759/2006.

Det følger af den fælles markedsordning, at fiskefartøjer kan melde sig ind i PO'er – Producent Organisationer -, som er anerkendt af EU, og hvis rolle det er bl.a. at sørge for, at producenterne, altså fiskerne, får rimelige priser for deres produkter.

(For landbruget har den tilsvarende rolle i stor udstrækning været varetaget af det offentlige med støtte fra EU f.eks. i form af interventionsopkøb af oksekød, smør eller skummetmælkspulver)

Helt konkret fungerer systemet inden for fiskerisektoren som følger:

Ved begyndelsen af hvert år fastsætter EU's ministerråd et sæt **orienteringspriser** for de væsentligste produkter. Disse priser baserer sig på gennemsnitspriserne på engrosmarkederne i repræsentative havne i 3 år, men priserne skal også tage hensyn til udviklingen i fangsterne og i efterspørgslen og tage højde for behovet for at have stabile priser **og medvirke til at understøtte producenternes (fiskernes) indkomst**, uden at glemme forbrugernes interesser.

På basis af EU's orienteringspriser udregnes **et sæt EU tilbagetagelsespriser** – på basis af friskhed, størrelse/vægt og præsentation – for produkterne. Disse priser skal være lig med mindst 70% og ikke overstige 90% af orienteringspriserne.

Ud fra disse priser kan PO'erne fastlægge **et sæt tilbagetagelsespriser (også kaldet mindstepriser)**, som er de laveste priser medlemmernes produkter må sælges til. Hvis den tilbudte pris til medlemmet på det åbne marked – fiskeauktion - er lavere **skal POen tage produkterne ud af markedet** og betale medlemmet mindsteprisen.

Produkterne

skal så anvendes til andre formål, end menneskeligt konsum, f.eks. minkfoder.

(Såfremt udtag måtte resultere i et dræn i POens kasse, som POen finansielt ikke kan holde til, er det muligt for en PO at beslutte en vis nedsættelse af en mindstepris eller en suspension af udtagsmuligheden)

EU's støttefond for landbrug og fiskeri, FEOGA, yder en vis medfinansiering til PO'ernes finansiering af udtag, men denne støtte er aftagende, således at jo større

udtaget er, jo lavere er støtte, og hvis udtaget er mere end 8% af landingsmængden, så er der ingen EU støtte.

Medlemmerne af PO'erne betaler ind til PO'en en slags forsikringspræmie for hvert landet kg fisk, et såkaldt **tilsvar**; det er tilsvarspengene, der i det væsentlige finansierer de udtag, der måtte blive foretaget.

I de sidste mange år har EU's ministerråd ikke fulgt markedsprisudviklingen ved fastlæggelse af orienteringspriserne. Hvis f.eks. markedsprisen var steget med 4% forøgede man måske orienteringsprisen med 1,5 eller 2%. Resultatet er, at der er et kolossalt gab mellem PO'ernes mulige "maksimale" mindstepriser og markedspriserne. Dette gab betyder, at der stort set ikke har været udtag af fisk fra markedet. Det betyder også, at man ikke har kunnet bidrage til at understøtte fiskernes indkomst.

Omsætningen af fisk på EU's marked.

Førstegangsomsætningen af fisk i Europa foregår i meget vidt omfang **via offentlig fiskeauktion**. Dette er medvirkende til at skabe en **fuldstændig gennemsigtighed** på markedet, men det betyder samtidig, at **fiskerne bliver pristagere** (price takers) og ikke pris sættere (price makers). **En forøget omkostning kan således ikke umiddelbart ekspederes videre til køberen** – og i sidste ende forbrugeren.

Igennem en lang årrække er **handelen med fisk blevet mere og mere liberaliseret**, således at fisk i dag er den fødevarergruppe, der er underlagt færrest handelsrestriktioner.

Liberaliseringen af verdenshandelen for fisk har for EU markedet betydet en veritabel eksplosion **i importen af fisk fra alle verdenshjørner**, en import, som omfatter en lang række arter, der direkte konkurrerer med EU's egenproduktion, uden at der er sikkerhed for at produkterne er underlagt samme kontrol- og hygiejnekrav som EU's fiskeres produkter. Dette forhold er anerkendt af EU Kommissionen bl.a. i forbindelse med det aktuelle arbejde omkring IUU fiskeri.

Den store import har naturligvis - i samspil med den åbne auktionsform på markedet - forårsaget, at det ikke har været muligt for Europas fiskere løbende at få tilpasset priserne i tilstrækkelig grad, og i de seneste måneder har der endog været tale om faldende markedspriser på en række hovedprodukter.

2. Forslag til aktiv anvendelse af værktøjerne i den fælles markedsordning for fiskerivarer som medvirkende instrument til genskabelse af rentabiliteten i fiskeriet.

På basis af de udviklinger og forhold, der er beskrevet oven for under pkt. 1. skal det foreslås, at

"EU's ministerråd efter forslag fra EU Kommissionen vedtager et nyt sæt orienteringspriser på et niveau, der ligger på det dobbelte af de nuværende orienteringspriser."

En sådan vedtagelse vil gøre det muligt for producentorganisationerne at justere tilbagetagelsespriserne tilsvarende og dermed sikre et prisniveau, der kraftigt forbedrer fiskeriets økonomiske bæredygtighed og rentabiliteten for det enkelte fartøj.

Det kan naturligvis kun komme på tale at sætte priserne op for de bedste kvaliteter fisk, idet der ikke skal tilskyndes til, at man fisker for at få fisken taget ud af markedet og betalt af POen.

Det er opfattelsen i fiskeriet, at **en orienteringsprisforøgelse vil være en så stærk beslutning og et så stærkt signal til hele fiskeri- og fødevarersektoren, at det meget hurtigt vil medvirke til at flytte fiskepriserne til det nødvendige højere niveau**, hvor de skal ligge, når omkostningerne er eksploderet, som tilfældet har været.

Der vil altså kun i sporadisk omfang og kun i kort tid være tale om udtag fra markedet.

3. Alternative muligheder for prisforhøjelser.

Såfremt EU's fiskeriministre ikke forhøjer priserne er EU's fiskere overladt til sig selv. Dette kan kun resultere i punktvis pristilpasninger af autonom karakter og i uro såvel i, som uden for sektoren.

Kun fantasien sætter grænsen for mulige aktioner.

Med hensyn til de punktvis pristilpasninger vil der kunne ske det – som tilfældet er i Holland – at man i de mest velkonsoliderede POer vil kunne etablere sine egne ordninger (såkaldte autonome ordninger) med mindstepriser. Hvis man gør det, sker det uden EU støtte, og fisken kan så sælges videre til humant konsum til en lavere pris – men fiskeren får den højere udtagspris. Køberne vil forsøge at betale den høje autonome tilbagetagelsespris og vil så udjævne priserne ved at byde lavere priser andetsteds i Europa.

4. Konklusion.

Fiskerisektoren kan naturligvis hjælpes her og nu med kortsigtede støtteløsninger, hvis noget sådant kan etableres, men på lang sigt må og skal løsningen på fiskeriets krise være, at der skabes markedsvilkår, så der er profitabilitet i fiskeriet.

Hvis EU's fiskeriministre tager det fælles marked for fiskeriprodukter alvorligt og mener, at den fælles markedsordning skal være medvirkende til at understøtte producenterens indkomst, så må ministrene også finde fælles løsninger.

COMMON MARKET ORGANISATION – FUEL CRISIS

Proposal (final)

11 June 2008

Active use of the Common Market Organisation for Fisheries Products as a contributing instrument in the recreation of the economic viability in the fishing industry following the exorbitant fuel price increases.

"IF THE FISHERIES MINISTERS TAKE THE COMMON MARKET FOR FISH PRODUCTS SERIOUSLY, AND IF THE MINISTERS SHARE THE VIEW THAT THE COMMON MARKET ORGANISATION MUST CONTRIBUTE TO UNDERPINNING THE INCOME OF THE PRODUCERS, THEN THE MINISTERS MUST ALSO FIND COMMON SOLUTIONS"

1. Background.

Oil prices.

The oil prices have reached a level (10. June approx. 138 \$ per barrel) which makes fishing less and less economically viable. Many fishing vessels have sufficient catch quota at their disposal to be able to fish optimal quantities seen from a purely fishery point of view. This is a result of the drastic reduction in the number of vessels (and thus in tonnage and effort) which has taken place over the last couple of years. When economic viability/ economic sustainability can not be achieved for the single catching trip when there is optimal fishery the unavoidable consequence for the company (vessel) will be bankruptcy and closure with the crew losing their jobs.

It is of course part of the picture that oil price increases hit the fish catching sector extra hard because fuel is the single biggest cost item in the fishery, and because the fishing vessel, like all other commercial vessels and airplanes, buy fuel at net prices. (When the price of petrol for the private car increases from 8 DKK/liter to 11 DKK/liter = 37.5% (1.1€ to 1.6€ approx) then the price of fuel for the fishing vessel increases also by 3 DKK/liter from 2 DKK/liter to 5 DKK/liter = 150% !)

Reactions to the high Fuel Prices.

Over the last 2 years a number of meetings have been held between the fishermen's organisations and the European Commission (Commissioner Borg, the Commissioners Cabinet, DG Fish (Mare)).

These meetings have resulted in one concrete outcome, namely an increase in the possible state aid to enterprises in the fisheries sector – **the de minimis aid** – from 3.000€ over 3 years to 30.000€.

A further repeated reaction from the Commission has been, that **the fishing industry must restructure itself** to regain economic viability, a.o. by utilizing the aid measures which are available under the new fisheries fund, EFF.

As described above we have already restructured ourselves in Denmark (and that is also the case in other countries) but that has not enabled us to achieve viability and economic sustainability!

From fishermen and organisations in the various member states a number of proposals and demands have been put forward. In certain countries initiatives have also been taken by governments, particularly in France, but nowhere have aid schemes or other measures actually been put to work.

Proposals and demands have comprised:

- Direct aid towards payment for fuel
- Increase of the de minimis aid possibilities in the fisheries sector
- Increased quotas for fish

In order to underline proposals and demands various groups have held demonstrations of varying intensity, and the latest information is that the organisations in Spain have decided that all vessels are to sail home and all fishery will cease.

It must be expected that demonstrations will also take place in connection with the Council meeting in Luxemburg on the 23. June 2008.

The Common Market Organisation for Fishery Products (CMO).

The Common Market Organisation for Fishery Products dates back to October 1970 (that is, long before the quota system based on the relative stability was arrived at in January 1983). The CMO is now governed by Council Regulation 104/2000, latest amended by Council Regulation 1759/2006.

It is a feature of the CMO that fishing vessels can chose to become members of Producer Organisations (PO's), and that the PO's are officially approved by the European Commission. It is one of the primary roles of the PO's to ensure their member fishermen reasonable prices for their products.

(For agriculture the similar role has primarily been undertaken by the public sector, with financial aid from the EU, in the form of intervention buying of beef, butter or skimmed milk powder etc.)

The exact functioning of the intervention system in the fisheries sector.

- For each year the Council of Ministers decide on a set of **Guide Prices for the most important products**. These prices are based on the average prices in the wholesale markets for fish in representative fishing markets (ports) over a 3 year period, but the prices have to take into account: the development of catches, the demand, the necessity to have stable prices, **the assurance of underpinning the producers' (fishers') incomes**, without forgetting the interests of the consumers.
- Based on the EU's Guide Prices a set of **EU Withdrawal Prices** is calculated – based on freshness, size/weight and presentation -. These prices have to correspond to at least 70%, and may not exceed 90% of the Guide Prices.
- From the EU Withdrawal Prices the PO's can determine a **set of Withdrawal Prices (also known as Minimum Prices)**; these are the lowest prices the members' products are allowed to be sold at. If the price offered to the PO member in the open market – fish auction for example – is lower **the PO must withdraw the product from the market** and pay the member the Minimum Price.
The product then has to be used for other purposes than human consumption, for example feed for animals.
(If withdrawals result in a drain on the PO financial resources which the PO can not cope with, it is possible for the PO to lower the Minimum Price or to suspend the possibility of withdrawals).
- The EU fund for support in the agricultural and fisheries sectors, FEOGA, do provide a certain financial support for co-financing withdrawals but this support is being reduced so that the higher the withdrawal, the lower the financial support. If the withdrawal exceeds 8% of the landed quantity the EU support is suspended altogether.
- The members of the PO's pay a kind of insurance premium to the PO's for each kg fish landed, that is the **membership contribution**. It is the per kg membership contributions which form the main financing of the withdrawals from the markets.

Over the last many years the Council of Ministers for Fisheries, following Commission proposals, has chosen not to follow the market development when deciding the Guide Prices. If for instance the market price (as reported from the representative markets) had increased by 4% the Guide Price was increased with 1.5% or 2%. The result is that there is a colossal gap between the PO's possible "maximal" Minimum Prices and the market prices. This widening gap has meant that we have had very few and far between withdrawals from the market. It has also meant that it has not been possible to support the fishers' incomes as foreseen in the basis for the PO's.

The fish trade in the EU market.

- The first hand trade in fish is to a great extent conducted **via public fish auction**. This is a contributing factor to creating **total transparency** in the market, but it also means that **the fishers are price takers, not price makers. An increased cost can therefore not – in the short run - be passed on to the buyers, and eventually to the consumers.**

- Over the last many years **the trade in fish and fish products has been more and more liberalised** (GATT, WTO) so that fish today is the group of food which has the lowest number of trade restrictions.
- The liberalization of the world trade in fish has for the EU market meant a **veritable explosion in the imports of fish and fishery products from all corners of the world**, an import that includes a long list of species which directly compete with EU's own production with no assurance of the imported products being subject to similar hygiene and control requirements to those in place for the EU production. (This is acknowledged by the European Commission in connection with the work on combating IUU fishing)
- The enormous import has obviously, in conjunction with the open auction sales method in the internal market, led to a scenario where it has not been possible for the EU fishers to gradually adjust the prices sufficiently. Over the last few months we have even experienced weakening prices for a number of the main products.

2. Proposal for an active use of the Common Market Organisation for Fisheries Products as a contributing instrument in the recreation of the economic viability in the fishing industry following the exorbitant fuel price increases.

Based on the developments and factual conditions described above under point 1. it is proposed that:

“The Council of Ministers for Fisheries, based on a proposal from the European Commission, decide upon a new set of Guide Prices at a level equal to a de facto doubling of the current prices”.

Such a decision will make it possible for the producer organisations to adjust the withdrawal prices accordingly and thus ensure a price level which would significantly improve the economic sustainability of the European fisheries and the viability for the individual vessels.

It is evident that it is only relevant to increase the prices for the best quality classes as no one is interested in creating fisheries solely for withdrawals paid by the PO's.

It is the opinion in the fisheries sector, that **an increase of the Guide Prices will be such a strong decision and such a strong signal towards the whole fish and food sectors that it will immediately result in the fish prices moving to a higher level** – the level the prices have to be at when the costs have exploded as the case is.

Withdrawals will only take place sporadically, and only for a very short time (so it is a cheap solution also)

3. Alternative possibilities for price increases.

If the EU fisheries ministers do not increase the prices then the European fisher are left on their own. This will lead to isolated price increases of an autonomous character, and it will lead to unrest both inside and outside the catching sector.

Only the fantasy sets the limit for possible actions.

As regards the isolated price increases, these may be initiated – as the case is in The Netherlands – if well consolidated PO's decide to run their own, autonomous set of withdrawal (or minimum) prices. This may be done but without financial support from the EU. The fish can be sold on for human consumption at a lower price than the withdrawal price, which the fishers receive.

The buyers will try to pay the withdrawal price and will then bid lower prices in other markets where there is no autonomous withdrawal price (so no level playing field).

4. Conclusion.

It is obvious that the catching sector can be aided here and now through short terme aid measures if such measures can be established, but long term solutions must ensure that such market conditions are created to guarantee viable fisheries.

If the fisheries ministers take the common market for fish products seriously, and if the ministers share the view that the Common Market Organisation must contribute to underpinning the income of the producers, then the ministers must also find common solutions.